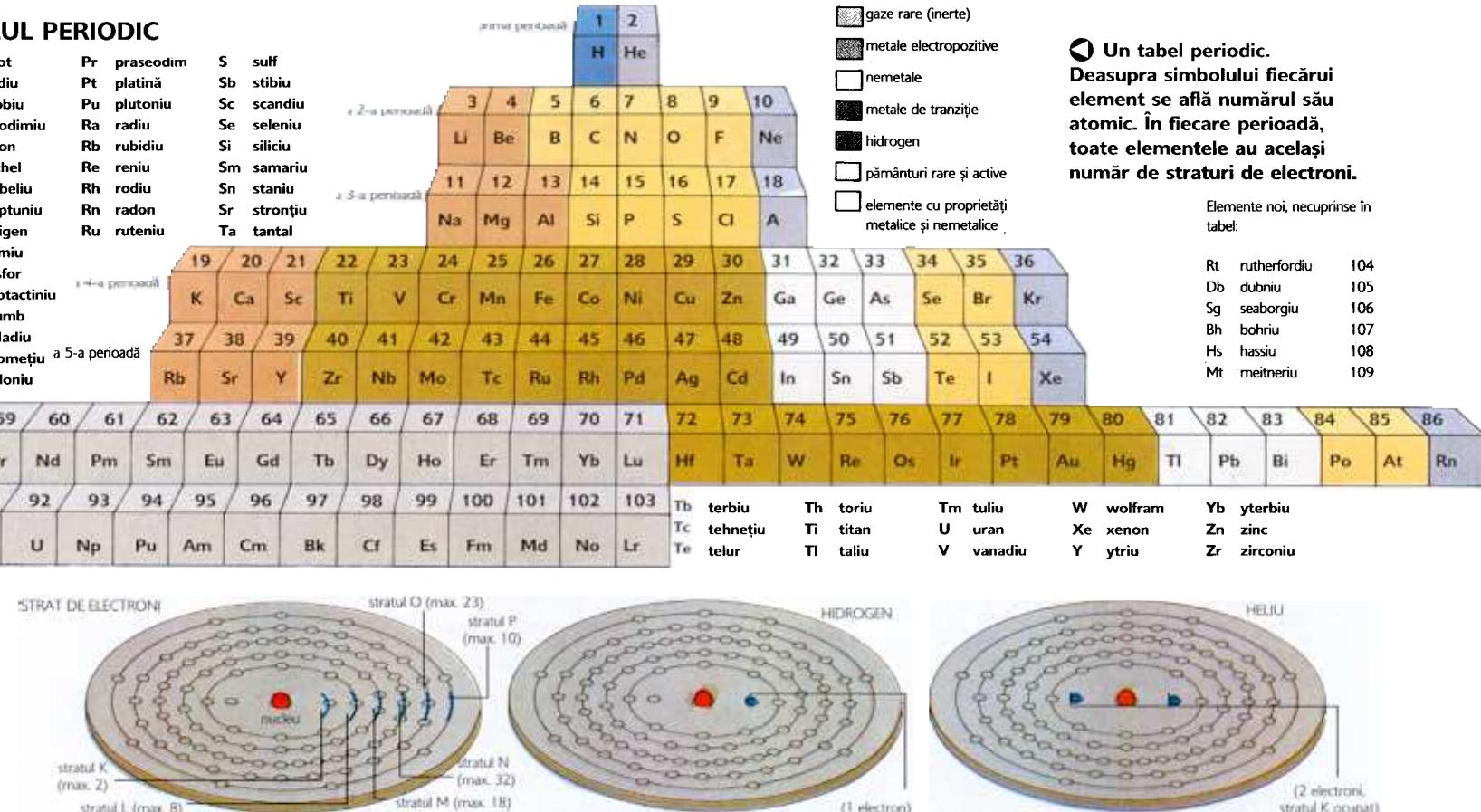


# Bazele chimiei

## ELEMENTELE PREZENTATE ÎN TABELUL PERIODIC

*Chimia se ocupă cu componentele și structurile substanțelor și cu proprietățile lor. Există mii de substanțe, dar numai trei componente de bază – neutroni, protoni și electroni.*

Natura materiei a fost în mare măsură un mister până în anii 1600. Majoritatea oamenilor de știință fusese îndusă în eroare de o teorie care data din anii 400 î.e.n., când filozoful grec Empedocle și-a exprimat credința că totul este format din diferite combinații de aer, pământ, foc și apă. Acestea erau cunoscute drept cele patru elemente și teoria a provocat o considerabilă confuzie timp de mai multe secole. De exemplu, dacă o substanță se transforma când era încălzită la foc, se credea că o parte din foc se combinase cu substanța.



Însă în 1661, termenul de element a căpătat un nou înțeles. Omul de știință irlandez Robert Boyle și-a dat seama că existau multe substanțe simple care se puteau combina formând o materie mai complexă. Boyle a spus că aceste substanțe simple sunt elementele – pietrele de temelie ale naturii – și le-a definit ca fiind substanțe care nu pot fi descompuse în forme mai simple prin procese chimice.

Teoria lui Boyle a determinat alți oameni de știință să caute elemente. În decursul a 100 de ani, s-au identificat 27 de elemente și chimistii se aflau pe calea cea bună pentru înțelegerea diferitelor tipuri de reacții chimice.

Cel mai important dintre primii chimici a fost probabil francezul Antoine Lavoisier. El a

descoperit că substanțele devin mai grele când sunt arse și a fost convins că, datorită acestui fapt, ele trebuie să se combine chimic cu ceva din aer. În anul 1774, chimistul englez Joseph Priestley a descoperit oxigenul și Lavoisier și-a dat seama că acesta era gazul din aer care se combina cu substanțele când ardeau. Pentru munca sa de pionierat în explicarea reacțiilor chimice elementare, Lavoisier a devenit cunoscut ca Părintele chimiei moderne.

În anii 1800, era deja evident că multe elemente aveau proprietăți similare, de aceea chimistii au început să le împartă în grupe. Se stia că elementele constau din atomi și că atomii diferitelor elemente au greutăți diferite.

**A** Proprietățile chimice ale unui element depend de numărul de electroni și de locurile libere de pe stratul exterior al atomului. Heliul este inert deoarece stratul exterior este ocupat.

Astfel, o cale evidentă de a clasifica elementele era de a le aranja în funcție de masa lor atomică. În 1863, chimistul englez John Newlands a arătat că, dacă unele elemente erau aranjate în acest fel, la intervale regulate apăreau substanțele cu proprietăți similare. De exemplu, cel de-al treilea element (litiu) avea proprietăți similare cu ale celui de-al 11-lea element (sodiul) și cu ale celui de-al 19-lea element (potasiul). De fapt, proprie-